Минає час, минають люди;
Ми всі ждемо того, що буде,
І кажем всі: давно вже час,
Щоб воля та прийшла й до нас,

А все її нема, не йде,-
А час не жде, а час не жде!..
А час не жде, а час летить,
А серце змучене болить,

Бо довгий гніт минулих днів
Його украй вже пригнітив,
І тяжко так, що, може, ми
Гіркими плакали б слізьми,

Якби не гніт цей днів тяжких,
Щоб нас, за довгий час, усіх
І одслід навіть з мук навчив
Ховать в душі без сліз і слів.

І так на світі живемо,
На плечах лихо несемо.
І доки будемо так жить?
Ніхто не скаже — все мовчить!
1881